

Marktverordening Gemeente Schagen 2026

De raad van de gemeente Schagen;
gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 14 april 2026;
gelet op artikel 149 van de Gemeentewet;

besluit vast te stellen de volgende verordening:

Marktverordening Gemeente Schagen 2026

Paragraaf 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Toepassingsgebied

Deze verordening is van toepassing op door burgemeester en wethouders ingestelde reguliere warenmarkten. Onder andere de volgende markten:

- a. Weekmarkt Schagen Centrum;
- b. Westfriese markt;
- c. Weekmarkt Warmenhuizen;
- d. Andere ingestelde markten of nog in te stellen markten.

Artikel 2. Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

- bedienvergunning: vergunning voor het op de markt tegen betaling en voor consumptie ter plaatse verstrekken van voedsel of drank aan marktvergunninghouders, hun vervangers of degenen die hen bijstaan;
- dagplaats: standplaats die beschikbaar is voor houders van een dagplaatsvergunning;
- dagplaatsvergunning: vergunning voor de duur van een dag voor het op de markt bedrijven van handel;
- markt: door burgemeester en wethouders ingestelde reguliere warenmarkt;
- marktvergunning: vaste standplaats-, dagplaatsvergunning;
- standplaats: ruimte die voor de duur van de markt beschikbaar is voor houders van een marktvergunning;
- vaste standplaats: standplaats die beschikbaar is voor houders van een vaste-standplaatsvergunning;
- vaste-standplaatsvergunning: vergunning voor de duur van maximaal 12 jaar zoals opgenomen in artikel 13, eerste lid, voor het op de markt bedrijven van handel.

Artikel 3. Inrichtingsplan

1. Burgemeester en wethouders stellen een inrichtingsplan voor elke markt vast, met daarin in ieder geval:
 - a. de dagen en uren waarop en de periode waarin de markt wordt gehouden;
 - b. een kaart van de markt;
 - c. de verdeelprocedure die zij toepassen bij de verlening van vaste-standplaatsvergunningen.
2. Op de kaart van de markt zijn in ieder geval aangegeven:
 - a. de grenzen van de markt zoals deze zijn of worden vastgesteld in het omgevingsplan;
 - b. de vaste standplaatsen.
3. Op de kaart van de markt kunnen zijn aangegeven:
 - a. de standplaatsen die bij voorrang zijn bestemd voor een of meer branches of artikelgroepen;
 - b. het maximaantal vaste-standplaatsvergunningen dat voor een of meer branches; of artikelgroepen of combinaties daarvan kan worden afgegeven; en
 - c. de dagplaatsen;
4. Het inrichtingsplan is in te zien via overheid.nl/google. Tevens ligt het ter inzage bij de marktmeester van Schagen en is het beschikbaar via de website van de gemeente Schagen.
5. Voor de Westfriese markt worden de plaatsen en gebieden niet bijzonder bestemd.

Artikel 4. Vergunningplicht

1. Het is verboden op een markt een standplaats in te nemen zonder marktvergunning van burgemeester en wethouders.
2. Het is verboden op een markt zonder bedienvergunning van burgemeester en wethouders marktvergunninghouders, hun vervangers of degenen die hen bijstaan tegen betaling te voorzien van voedsel of drank voor consumptie ter plaatse.
3. Voor een marktvergunning of bedienvergunning komt uitsluitend een handelingsbekwame natuurlijke persoon in aanmerking die gerechtigd is in Nederland arbeid te verrichten en die schriftelijk een aanvraag op een daartoe door burgemeester en wethouders beschikbaar gesteld aanvraagformulier heeft ingediend. Bij de aanvraag worden de volgende stukken overgelegd:
 - a. een kopie van een geldig identiteitsbewijs;
 - b. een document waaruit de geldige verblijfstitel in Nederland blijkt, als de aanvrager niet de Nederlandse nationaliteit bezit;
 - c. een document waaruit blijkt wat het adres en de woon- of verblijfplaats van de aanvrager is;
 - d. een document waaruit blijkt dat de aanvrager verzekerd is tegen wettelijke aansprakelijkheid als de aanvrager een aanvraag voor een marktvergunning indient.
4. Als een standplaats, bestemd voor de houder van een vaste-standplaatsvergunning, om 08.30 uur bij aanvang van de weekmarkt Schagen Centrum nog niet door de vergunninghouder of diens plaatsvervanger is ingenomen, kan daarvoor een dagplaatsvergunning worden afgegeven.

Artikel 5. Voorschriften en beperkingen

1. Burgemeester en wethouders kunnen voorschriften en beperkingen verbinden aan een marktvergunning en een bedienvergunning.
2. De vergunninghouder is verplicht de aan de vergunning verbonden voorschriften en beperkingen na te leven.

Artikel 6. Mandaatverboden

1. De bevoegdheid tot het vaststellen of wijzigen van een inrichtingsplan wordt niet gemandateerd.
2. De bevoegdheid tot het verlenen of intrekken van een vaste-standplaatsvergunning en bedienvergunning wordt niet gemandateerd aan de marktmeester of een andere toezichthouder.

Paragraaf 2. Verdeelprocedures beschikbare marktvergunningen [en bedienvergunning]

Artikel 7. Verdeling beschikbare vaste-standplaatsvergunning

Burgemeester en wethouders leggen in het inrichtingsplan vast of zij bij het beschikbaar komen van vaste-standplaatsvergunningen de verdeelprocedure van artikel 9 of artikel 10 toepassen als het aantal gegadigden hoger is dan het aantal vergunningen dat beschikbaar komt.

Artikel 8. Kennisgeving en verlening zonder verdeelprocedure

1. Bij het beschikbaar komen van een vaste-standplaatsvergunning maken burgemeester en wethouders binnen 8 weken door een openbare kennisgeving op de website van de gemeente Schagen bekend dat deze vergunning beschikbaar komt en voor welke duur de vergunning is.
2. Als de verwachting is dat het aantal gegadigden:
 - a. lager is dan of gelijk is aan het aantal vergunningen dat beschikbaar komt, worden gegadigden in de openbare kennisgeving uitgenodigd om hun belangstelling voor de vaste-standplaatsvergunning binnen 4 weken na de kennisgeving kenbaar te maken op de door burgemeester en wethouders aangegeven wijze;
 - b. hoger is dan het aantal vergunningen dat beschikbaar komt, maken burgemeester en wethouders ook in de openbare kennisgeving bekend of de procedure uit artikel 9 of 10 wordt toegepast en worden gegadigden uitgenodigd om binnen 6 weken na de kennisgeving een aanvraag voor de vergunning in te dienen op de door burgemeester en wethouders aangegeven wijze.
3. Als na de termijn uit het tweede lid onder a, blijkt dat het aantal gegadigden of het aantal aanvragers lager is dan of gelijk is aan het aantal vergunningen dat beschikbaar komt, en is voldaan aan het bij of krachtens deze verordening bepaalde, verlenen burgemeester en wethouders de vaste-standplaatsvergunningen aan de degenen die binnen de termijn hun belangstelling kenbaar hebben gemaakt of binnen de termijn een aanvraag hebben ingediend.
4. Als na de termijn uit het tweede lid, onder a, blijkt dat het aantal gegadigden hoger is dan het aantal vergunningen dat beschikbaar komt, passen burgemeester en wethouders alsnog de procedure uit artikel 9 of 10 toe en stellen burgemeester en wethouders de gegadigden ervan in

kennis dat deze procedure wordt toegepast en dat zij vóór een door burgemeester en wethouders genoemde datum een aanvraag kunnen indienen.

Artikel 9. Verdeling vaste-standplaatsvergunning via selectie

1. Bij het beschikbaar komen van een vaste-standplaatsvergunning kunnen burgemeester en wethouders deze verdelen via de procedure van selectie. Een aanvrager kan per procedure van selectie slechts één aanvraag indienen.
2. Als een aanvraag vóór de indieningsdatum is ingediend maar onvolledig is, krijgt de aanvrager een termijn van twee weken om zijn aanvraag aan te vullen. Als er meer onvolledige aanvragen zijn, wordt de betreffende aanvragers op dezelfde dag mededeling gedaan van de gelegenheid om hun aanvraag aan te vullen.
3. Uitsluitend volledige aanvragen die tijdig zijn ingediend en waarbij is voldaan aan het bij of krachtens deze verordening bepaalde, komen voor beoordeling als bedoeld in het vierde lid in aanmerking.
4. Bij de beoordeling van de aanvragen kennen burgemeester en wethouders punten toe aan de hand van de volgende criteria en tot het daarbij vermelde maximumaantal:
 - a. het assortiment van de aanvrager vormt een gewenste toevoeging aan het marktassortiment (40 punten);
 - b. de kwaliteit van de uitstraling van de uitstalling van de aanvrager (20 punten);
 - c. de kennis, ervaring en eventuele opleiding van de aanvrager met betrekking tot het marktassortiment (10 punten);
 - d. het maatschappelijk verantwoord ondernemen door de aanvrager (10 punten);
 - e. het consumentvriendelijk ondernemen door de aanvrager (10 punten);
5. Burgemeester en wethouders verlenen de vaste-standplaatsvergunningen aan de aanvragers met het op basis van de beoordeling hoogste aantal punten.
6. Als meer aanvragers hetzelfde aantal punten krijgen toegekend, vindt de verdeling van de vergunningen tussen hen plaats via loting door middel van een trekking, waarvoor zij worden uitgenodigd.

Artikel 10. Verdeling vaste-standplaatsvergunning via loting

1. Bij het beschikbaar komen van een vaste-standplaatsvergunning kunnen burgemeester en wethouders deze verdelen via de procedure van loting indien de situatie van artikel 9 lid 6 zich voordoet. Elke aanvrager kan per procedure slechts één aanvraag indienen.
2. Als een aanvraag vóór de indieningsdatum is ingediend maar onvolledig is, krijgt de aanvrager een termijn van twee weken om zijn aanvraag aan te vullen. Als er meer onvolledige aanvragen zijn, wordt de betreffende aanvragers op dezelfde dag mededeling gedaan van de gelegenheid om hun aanvraag aan te vullen.
3. Uitsluitend volledige aanvragen die tijdig zijn ingediend en waarbij is voldaan aan het bij of krachtens deze verordening bepaalde, krijgen een lotnummer.
4. De loting vindt plaats door middel van een trekking, waarvoor de aanvragers met een lotnummer worden uitgenodigd.
5. Burgemeester en wethouders verlenen de vaste-standplaatsvergunning op basis van de rangschikking die volgt uit de trekking.

Artikel 11. Verdeling beschikbare dagplaatsvergunningen

Burgemeester en wethouders verdelen de beschikbare dagplaatsvergunningen op volgorde van ontvangst van de toewijsbare aanvragen. Aanvragers die een nog niet op de markt verkrijgbaar artikel of artikelgroep wensen te verkopen, hebben daarbij voorrang.

Artikel 12. Verdeling beschikbare bedienvergunning

Burgemeester en wethouder verdelen de beschikbare bedienvergunning op volgorde van ontvangst van de toewijsbare aanvragen.

Paragraaf 3. Vaste-standplaatsvergunning

Artikel 13. Algemene bepalingen vaste-standplaatsvergunning

1. Burgemeester en wethouders kunnen een vaste-standplaatsvergunning verlenen voor de duur van maximaal 12 jaar en voor de op de vergunning vermelde standplaats.
2. Burgemeester en wethouders kunnen in bijzondere gevallen tijdelijk een andere standplaats aanwijzen.
3. Een vaste-standplaatsvergunning is niet overdraagbaar.
4. De vergunninghouder kan zich laten bijstaan door een of meer personen.

Artikel 14. Overschrijven vaste-standplaatsvergunning

1. Als de vergunninghouder niet langer zelf van de vaste-standplaatsvergunning wil gebruikmaken, overleden is of onder curatele gesteld is, kunnen burgemeester en wethouders op aanvraag van de vergunninghouder, zijn erven of curator de vergunning overschrijven op naam van zijn echtgenoot, geregistreerde partner of andere persoon met wie hij duurzaam samenwoont of samenwoonde, of zijn kind. Als de over te schrijven vergunning is verleend met inachtneming van de verdeelprocedure van artikel 9, kan overschrijving alleen gebeuren als in dezelfde mate wordt voldaan aan de criteria, genoemd in artikel 9, vierde lid.
2. Als de in het eerste lid bedoelde overschrijving niet kan worden gedaan, kunnen burgemeester en wethouders de vaste-standplaatsvergunning op aanvraag van de vergunninghouder, zijn erven of curator overschrijven op naam van een medewerker van de vergunninghouder of een mede-eigenaar van diens bedrijf als deze ten minste 2 jaren in loondienst heeft gewerkt bij de vergunninghouder of heeft gefunctioneerd als mede-eigenaar. Als de over te schrijven vergunning is verleend met inachtneming van de verdeelprocedure van artikel 9, kan overschrijving alleen gebeuren als in dezelfde mate wordt voldaan aan de criteria genoemd in artikel 9, vierde lid.
3. De overschrijving van de vaste-standplaatsvergunning geldt voor de resterende vergunningsduur.
4. In geval van overlijden of ondercuratelestelling van de vergunninghouder wordt de aanvraag tot overschrijving binnen twee maanden nadien ingediend.
5. Burgemeester en wethouders wijzen de aanvraag tot overschrijving af als niet wordt voldaan aan het bij of krachtens deze verordening bepaalde.

Artikel 15. Intrekking en vervallen vaste-standplaatsvergunning

1. Burgemeester en wethouders trekken de vaste-standplaatsvergunning in:
 - a. op schriftelijke aanvraag van de vergunninghouder; of
 - b. twee maanden na diens overlijden of ondercuratelestelling, tenzij overeenkomstig artikel 14 een aanvraag tot overschrijving is ingediend.
2. Burgemeester en wethouders kunnen de vaste-standplaatsvergunning intrekken als:
 - a. de vergunninghouder ter verkrijging van de vergunning onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt;
 - b. de vergunninghouder, degene die hem vervangt of een persoon die hem bijstaat zich op de markt schuldig heeft gemaakt aan wangedrag of bedrog of het bij of krachtens deze verordening bepaalde heeft overtreden;
 - c. van de vergunning gedurende ten minste twee maanden per kalenderjaar geen gebruik is gemaakt;
 - d. de vergunninghouder niet of niet tijdig het verschuldigde marktgeld voldoet dat wordt geheven op grond van artikel 229 van de Gemeentewet; of
 - e. de aan de vergunning verbonden voorschriften of beperkingen niet zijn of worden nageleefd.
3. Als de in het tweede lid bedoelde intrekking voor bepaalde tijd is, kunnen burgemeester en wethouders bepalen dat de op de vaste-standplaatsvergunning vermelde vaste standplaats tijdelijk vervalt.
4. Als de vergunninghouder of zijn rechtmatige vervanger de standplaats niet uiterlijk bij aanvang van de markt heeft ingenomen, vervalt de vaste-standplaatsvergunning voor de rest van de dag.

Artikel 16. Persoonlijk innemen vaste standplaats; vervanging

1. De vergunninghouder neemt de op de vaste-standplaatsvergunning vermelde standplaats persoonlijk in.
2. In geval van vakantie, ziekte of bijzondere omstandigheden kunnen burgemeester en wethouders erin toestemmen dat een vervanger de standplaats inneemt. Een aanvraag om toestemming vermeldt de reden en verwachte duur van de afwezigheid van de vergunninghouder en de naam van de beoogde vervanger.

Artikel 17. Plaatsverandering na beschikbaar komen vaste standplaats

1. Als een vaste standplaats beschikbaar komt voor het einde van de duur van de vaste-standplaatsvergunning, kunnen burgemeester en wethouders deze standplaats voor de resterende vergunningsduur toewijzen aan een houder van een vaste-standplaatsvergunning op de betrokken markt. De toewijzing gebeurt op aanvraag.
2. Als meerdere aanvragen zijn ingediend voor plaatsverandering, wijzen burgemeester en wethouders de vaste standplaats toe via loting, waarvoor de aanvragers worden uitgenodigd.
3. Als de beschikbaar gekomen vaste standplaats op grond van het inrichtingsplan bij voorrang is bestemd voor een of meer branches of artikelgroepen, kunnen burgemeester en wethouders deze standplaats alleen toewijzen aan een vergunninghouder die tot die branche behoort of die handelt in die artikelgroep.

Paragraaf 4. Dagplaats- en bedienvergunning

Artikel 18. Dagplaatsvergunning

1. Burgemeester en wethouders kunnen een dagplaatsvergunning verlenen voor de duur van een dag, voor de op de vergunning vermelde dagplaats of voor het innemen van een vaste standplaats, wanneer die niet is ingenomen door de houder van de vaste-standplaatsvergunning of zijn rechtmatige vervanger.
2. Voor een dagplaatsvergunning komen in aanmerking de aanvragers die op de marktdag vóór de aanvang van de markt bij de marktmeester een toewijsbare aanvraag om een dagplaatsvergunning hebben ingediend, mits zij voldoen aan een geldend branche- of artikelgroepvereiste.
3. Burgemeester en wethouders weigeren een dagplaatsvergunning als de aanvrager op een of meer van de voorafgaande vier marktdagen:
 - a. zich op de markt schuldig heeft gemaakt aan wangedrag of bedrog of het bij of krachtens deze verordening bepaalde heeft overtreden; of
 - b. niet of niet tijdig het verschuldigde marktgeld heeft voldaan dat wordt geheven op grond van artikel 229 van de Gemeentewet.
4. Burgemeester en wethouders kunnen een dagplaatsvergunning weigeren wanneer de aanvrager eerder een vaste-standplaatsvergunning had die niet langer dan een jaar geleden is ingetrokken.
5. Een dagplaatsvergunning is niet overdraagbaar en de vergunninghouder kan zich niet laten vervangen.
6. De vergunninghouder kan zich laten bijstaan door een of meer personen.

Artikel 19. Bedienvergunning

1. Burgemeester en wethouders kunnen een bedienvergunning verlenen voor de duur van maximaal 12 jaar en voor op de vergunning vermelde consumpties.
2. Artikel 18, eerste en tweede lid, is van toepassing.

Paragraaf 5. Algemene bepalingen voor vergunninghouders

Artikel 20. Toonplicht vergunning of toestemming

Degene die een standplaats inneemt of wil innemen of handelt met een bedienvergunning, is op eerste verzoek van een toezichthouder verplicht aan te tonen dat hij daartoe gerechtigd is.

Artikel 21. Markttijden in acht nemen

1. Het is verboden meer dan 3 uur voor de aanvang en meer dan 2 uur na afloop van de markt op welke wijze dan ook ruimte in te (doen) nemen op het marktterrein, of goederen aan of af te (laten) voeren.
2. De vergunninghouder neemt zijn standplaats in tot de sluitingstijd van de markt, behoudens door burgemeester en wethouders verleende ontheffing. Indien de vergunninghouder de sluitingstijd niet in acht neemt, volgt een waarschuwing. Na twee waarschuwingen kan de vergunninghouder voor 4 weken geweerd worden van de markt. Indien hierna nog twee waarschuwingen volgen, kan de vergunning worden ingetrokken.
3. Burgemeester en wethouders kunnen aan de ontheffing voorschriften en beperkingen verbinden ter bescherming van het belang of de belangen in verband waarmee de ontheffing is vereist. De houder van de ontheffing is verplicht de aan de ontheffing verbonden voorschriften en beperkingen na te leven.

Artikel 22. Marktterrein schoonhouden

1. De vergunninghouder is verplicht afval, waaronder verpakkingsmateriaal, dat op zijn standplaats vrijkomt tijdens de door hem bedreven handel zodanig te bewaren dat het marktterrein daardoor niet wordt verontreinigd en het afval niet door onbevoegden kan worden verwijderd. De vergunninghouder voert het afval onmiddellijk na afloop van de markt af, of laat het afvoeren.
2. De vergunninghouder is verplicht de door hem ingenomen standplaats en de naaste omgeving daarvan na afloop van de markt veegschoon achter te laten.

Paragraaf 6. Handhaving

Artikel 23. Toezichthouders

Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze verordening bepaalde zijn belast de door burgemeester en wethouders aangewezen marktmeester en de overige door hen aangewezen toezichthouders.

Artikel 24. Onmiddellijke verwijdering en slecht weer omstandigheden

1. Burgemeester en wethouders kunnen een vergunninghouder of degene die hem bijstaat of vervangt gelasten zich onmiddellijk van de markt te verwijderen als deze zich op de markt schuldig heeft gemaakt aan wangedrag of bedrog of het bij of krachtens deze verordening bepaalde heeft overtreden.
2. Burgemeester en wethouders kunnen bij extreme weersomstandigheden, waaronder in ieder geval wordt verstaan harde wind, gevaarlijk weer, onweer en storm besluiten dat de markt geen doorgang kan vinden of versneld dient te worden afgebouwd. Van extreme weersomstandigheden is in ieder geval sprake bij windkracht 7 of hoger, dan wel bij door het KNMI afgegeven waarschuwingen (code geel, oranje of rood) die betrekking hebben op het marktgebied. Burgemeesters en wethouders kunnen daarbij onderscheid maken naar type standplaatsen, waarbij bijvoorbeeld verkoopwagens onder voorwaarden toegestaan kunnen blijven, indien dit vanuit veiligheid verantwoord wordt geacht.

Artikel 25. Strafbepaling

Overtreding van het bij of krachtens deze verordening bepaalde wordt gestraft met een geldboete van de tweede categorie of hechtenis van ten hoogste drie maanden.

Paragraaf 7. Slotbepalingen

Artikel 26. Overgangsrecht

1. Besluiten op grond van de Marktverordening Schagen 2015 blijven na de inwerkingtreding van deze verordening gelden, totdat burgemeester en wethouders deze ambtshalve hebben gewijzigd of ingetrokken. Vergunningen die voor onbepaalde tijd zijn afgegeven, worden voor bestaande vergunninghouders eenmalig omgezet naar vergunningen met een looptijd van maximaal 15 jaar, waarbij de aanvullende drie jaar worden aangemerkt als overgangstermijn.
2. Bij de ambtshalve wijziging van een vaste-standplaatsvergunning of bedienvergunning kunnen burgemeester en wethouders in afwijking van artikel 13 eerste lid, een kortere duur van de vergunning bepalen, afhankelijk van de omstandigheden van het geval.
3. Op bezwaarschriften tegen besluiten op grond van de Marktverordening Schagen 2015, waarop bij de inwerkingtreding van deze verordening nog niet is beslist, wordt met toepassing van de Marktverordening Schagen 2015 beslist.

Artikel 27. Intrekking oude regeling

De Marktverordening Schagen 2015 en de Nadere regels voor de warenmarkt in de gemeente Schagen 2009 worden ingetrokken.

Artikel 28. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op [datum].
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Marktverordening Schagen 2026.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 23 juni 2026.

De voorzitter,

De griffier,

Toelichting

Algemeen

De bevoegdheid tot het instellen, veranderen of afschaffen van een markt is aan burgemeester en wethouders toegekend. Zie hiervoor artikel 160, eerste lid, onder g, van de Gemeentewet. Daarnaast is de raad op grond van artikel 149 van de Gemeentewet bevoegd om een marktverordening vast te stellen. Het vaststellen van een marktverordening zal samengaan met een besluit van burgemeester en wethouders tot het instellen van een markt.

Het doel van deze verordening is drieledig. Ten eerste worden de kaders gecreëerd om markten zodanig te organiseren dat de gemeentelijke algemene belangen beschermd worden en dat de markten aantrekkelijk zijn voor zowel consumenten als marktcoöplieden. Ten tweede heeft deze verordening tot doel dit op een overzichtelijke, duidelijke manier te regelen, zonder overbodige regels en met zo min mogelijk administratieve lasten. Tot slot is de verordening ook gericht op het voldoen aan de eisen die voort-

vloeien uit de Europese Dienstenrichtlijn (2006/123/EG) en de Dienstenwet. Zie verder ook de toelichting bij paragraaf 2.

Voor het overige is van belang dat in 2024 de Omgevingswet in werking is getreden. Op grond daarvan moeten regels over activiteiten die onderdelen van de fysieke leefomgeving wijzigen in het omgevingsplan opgenomen worden. Om die reden moet de grondslag voor het vaststellen van de grenzen van de markt in het omgevingsplan opgenomen worden. Daarnaast bestaat de mogelijkheid om regels die de fysieke leefomgeving betreffen ook in het omgevingsplan op te nemen. De gemeente kan ervoor kiezen om een aantal aspecten uit de Marktverordening te reguleren in het omgevingsplan. Het gaat dan bijvoorbeeld om de verplichting het marktterrein schoon te houden. Indien de gemeente hiervoor kiest, dan mogen deze bepalingen niet in de Marktverordening blijven staan.

Artikelsgewijs

Enkel die bepalingen die verdere toelichting behoeven, worden hieronder nader toegelicht.

Artikel 1. Toepassingsgebied

Op grond van artikel 160, eerste lid, onder g, van de Gemeentewet kunnen burgemeester en wethouders jaarmarkten of gewone marktdagen instellen (en veranderen of afschaffen). Deze Marktverordening is van toepassing op dergelijke van gemeentewege ingestelde markten, voor zover het warenmarkten zijn en deze met enige regelmaat (regelier) plaatsvinden.

De regulering van andere ambulante handel dan waarop deze verordening van toepassing is, is te vinden in de Algemene Plaatselijke Verordening (APV). Hierin zijn regels voor evenementen, waaronder ook braderieën vallen, opgenomen. Verder bevat de APV bepalingen over venten, snuffelmarkten en het innemen van standplaatsen, niet zijnde standplaatsen op markten. Uit de in de APV opgenomen bepalingen blijkt steeds dat deze niet van toepassing zijn op de markten die door burgemeester en wethouders op grond van artikel 160, eerste lid, onder g, van de Gemeentewet zijn ingesteld.

Artikel 2. Definities

Er zijn twee soorten marktvergunningen, dat wil zeggen vergunningen om op de markt handel te drijven. Dat zijn de vaste-standplaatsvergunning en de dagplaatsvergunning. Deze vergunningen onderscheiden zich van elkaar door hun looptijd en door de vergunde activiteit. De marktvergunning vermeldt voor welke standplaats hij geldt, en in het inrichtingsplan is in ieder geval opgenomen welke standplaatsen beschikbaar zijn voor houders van een vaste-standplaatsvergunning (artikel 3).

De bedienvergunning is een wat afwijkende figuur. Hierbij is de vergunde activiteit niet het drijven van handel met bezoekers van de markt, maar het verstrekken van voedsel en drank aan marktvergunninghouders, hun vervangers of degenen die hen bijstaan.

Artikel 3. Inrichtingsplan

Eerste en tweede lid

Dit artikel schrijft voor dat burgemeester en wethouders per markt een inrichtingsplan vaststellen en daarin opnemen wat voor de markt in ieder geval geregeld moet worden. Zo wordt in het inrichtingsplan aangegeven wat de marktijd is en blijkt uit de kaart van de markt, die onderdeel is van het inrichtingsplan, waar de grenzen van het marktterrein liggen. Verder maken zij met het inrichtingsplan duidelijk welke verdeelprocedure zij zullen toepassen bij het verlenen van vaste-standplaatsvergunningen. De mogelijke verdeelprocedures zijn beschreven en uitgewerkt in de artikelen 9 (selectie) en 10 (loting). Burgemeester en wethouders leggen in het inrichtingsplan vast of zij de artikelen 9 of 10 toepassen.

Bij de keuze voor een verdeelprocedure is van belang dat er bij een loting geen mogelijkheden voor burgemeester en wethouders zijn om op de kwaliteit te sturen. Een aanvraag moet wel aan de formele vereisten voldoen, maar er is geen ruimte om bijvoorbeeld het assortiment of de uitstalling bij de vergunningverlening te betrekken. Het lot beslist aan welke aanvrager een vergunning wordt toegekend en het belangrijkste is dus ook dat achteraf vast te stellen is dat de loting juist is verlopen. Dit betekent dat met name het verslag van de loting aandacht vraagt. Denkbaar is bijvoorbeeld dat in een procesverbaal wordt vastgelegd wanneer en hoe de loting plaats heeft gevonden.

Dit is anders bij een selectie. Bij een selectie verlenen burgemeester en wethouders de vergunning aan de aanvrager of aanvragers die op basis van vooraf bekendgemaakte kwalitatieve criteria het beste scoren met hun aanvraag. De kwalitatieve criteria staan bij die verdeelprocedure dus juist voorop. Dit neemt niet weg dat ook hier achteraf moet kunnen worden vastgesteld dat deze selectie juist verlopen is. Dit vereist in de eerste plaats dat de criteria voldoende objectief en onderscheidend zijn, maar ook dat er een afweging plaatsvindt en de uiteindelijke keuze goed wordt onderbouwd.

Voor het inrichtingsplan en het omgevingsplan geldt verder dat burgemeester en wethouders de daarin gemaakte keuzes moeten onderbouwen. Dit betreft zowel de keuze ten aanzien van de verdeel-

procedure als bijvoorbeeld de keuze voor de plek van de markt, de markttijden en de eventuele branchering. Daarbij moeten burgemeester en wethouders er bovendien rekening mee houden dat de openbare ruimte schaars is en dat de ruimte voor bijvoorbeeld het houden van een evenement of het plaatsen van een terras tijdens de markttijden wordt beperkt. Dit betekent dat er ook specifieke eisen aan de onderbouwing van de keuzes worden gesteld.

Artikel 4. Vergunningplicht

Eerste lid

In het eerste lid wordt verboden om zonder marktvergunning een standplaats in te nemen en wordt de bevoegdheid om deze vergunning te verlenen toegekend (geattribueerd) aan burgemeester en wethouders. De nadere regeling van de verschillende marktvergunningen gebeurt vervolgens in de paragrafen 2 tot en met 4.

Tweede lid

In het tweede lid wordt eveneens verboden om op de markt zonder vergunning voedsel of drank te serveren aan marktvergunninghouders, hun vervangers of degenen die hen bijstaan. Ook de bevoegdheid om deze bedienvergunning te verlenen wordt geattribueerd aan burgemeester en wethouders en de nadere regeling ervan gebeurt in de paragrafen 2 en 4.

Derde lid

Een vergunning wordt alleen verleend aan een natuurlijke persoon die in Nederland arbeid mag verrichten en die ook handelingsbekwaam is in de zin van het burgerlijk recht. Er moeten bij de aanvraag dus ook stukken worden verstrekt waaruit blijkt dat hier sprake van is. Verder is vastgelegd dat er voor een aanvraag een door burgemeester en wethouders beschikbaar gesteld aanvraagformulier moet worden ingevuld en dat de aanvrager van een marktvergunning over een wettelijke aansprakelijkheidsverzekering voor het uitoefenen van een marktbedrijf moet beschikken.

Vierde lid

Naast de documenten die moeten worden verstrekt om aan te tonen dat aan de formele vereisten is voldaan, moet een aanvrager ook meer inhoudelijke stukken overleggen. Het gaat dan bijvoorbeeld om informatie over het assortiment dat de aanvrager wil aanbieden, de wijze waarop de aanvrager de uitstalling vorm wil geven en de kennis, ervaring en opleiding van de aanvrager over het assortiment. Verder moet de aanvrager ook ingaan op de invulling die wordt gegeven aan maatschappelijk verantwoord en consumentvriendelijk ondernemen. De informatie die de aanvrager moet verstrekken stelt burgemeester en wethouders ook in staat om bij een verdeling middels selectie punten aan de aanvraag toe te kennen. De inhoudelijke stukken hebben dus ook een directe relatie met de criteria die burgemeester en wethouders bij het maken van de selectie hanteren.

Artikel 5. Voorschriften en beperkingen

Aan een marktvergunning en bedienvergunning mogen alleen voorschriften en beperkingen worden verbonden die de belangen beschermen in verband waarmee de vergunning is vereist.

Paragraaf 2. Verdeelprocedures beschikbare marktvergunningen en bedienvergunning

Marktvergunningen en bedienvergunningen zijn, gegeven de omstandigheid dat er een bepaald vergunningenplafond is, schaarse vergunningen zoals bedoeld in de Dienstenrichtlijn. Die kwalificatie brengt onder meer met zich mee dat deze vergunningen niet voor onbepaalde tijd kunnen worden verleend en dat de verdeling van de vergunningen moet voldoen aan de eisen van kenbaarheid en transparantie. Potentiële aanvragers moeten op gelijke voet kunnen meedingen naar de beschikbare vergunningen. Vooraf moet duidelijk zijn wat de looptijd van een vergunning is, op welke manier vergunningen worden verdeeld en welke (inhoudelijke) criteria daarbij worden gebruikt. Aanvragers kunnen dan hun vergunningaanvraag hierop afstemmen.

In paragraaf 2 zijn de verschillende verdeelprocedures voor de verschillende marktvergunningen en de bedienvergunning neergelegd. Voor de dagplaatsvergunning en de bedienvergunning, die worden verleend voor de duur van een dag, is voorzien in een eenvoudige verdeelprocedure. Voor de vaste standplaatsvergunning, die wordt verleend voor een langere termijn, zijn twee mogelijke verdeelprocedures uitgewerkt. Daarbij bestaat de mogelijkheid om met een verlening na de openbare kennisgeving te volstaan als na een openbare kennisgeving blijkt dat de vergunning wel beleidsmatig, maar op dat moment niet feitelijk schaars is.

Burgemeester en wethouders maken hun keuze uit die twee mogelijke procedures en leggen deze keuze vast in het inrichtingsplan. Burgemeester en wethouders kunnen, als er meer gegadigden dan beschikbare vergunningen zijn, kiezen voor de verdeling via selectie (artikel 9) of voor de verdeling via loting (artikel 10). Het maken en vervolgens in het inrichtingsplan vastleggen van deze keuze is een verplichting (artikel 7). De keuze moet ook worden onderbouwd.

Artikel 7. Verdeling beschikbare vaste-standplaatsvergunning

In dit artikel wordt geregeld dat uit het inrichtingsplan blijkt welke verdeelprocedure burgemeester en wethouders toepassen bij het beschikbaar komen van een vaste-standplaatsvergunning waarvoor er meer gegadigden zijn dan er vergunningen beschikbaar is. Burgemeester en wethouders hanteren de gekozen verdeelprocedure zowel in de situatie waarin er slechts één vergunning beschikbaar is gekomen, als in de situatie waarin er meer vergunningen tegelijk beschikbaar zijn.

Burgemeester en wethouders hebben de keuze uit de selectieprocedure (artikel 9) of de procedure van loting (artikel 10). Door deze keuze vast te leggen in het inrichtingsplan, weten potentiële aanvragers voorafgaand aan de verdeling van een of meer beschikbare vergunningen hoe die verdeling zal plaatsvinden. De daarbij gegeven onderbouwing maakt verder duidelijk waarom burgemeester en wethouders daarvoor hebben gekozen.

Artikel 8. Kennisgeving en verlening zonder verdeelprocedure

Eerste en tweede lid

In verband met de eisen die de Dienstenrichtlijn aan schaarse vergunningen stelt, is in het eerste lid van dit artikel bepaald dat wordt gestart met een openbare kennisgeving als een of meer vaste-standplaatsvergunningen beschikbaar komen. Als de verwachting is dat het aantal gegadigden lager of gelijk is aan het aantal vergunningen dat beschikbaar komt, dan is een verdeelprocedure wel omslachtig en onnodig belastend. In die gevallen kan op grond van het tweede lid dan ook worden besloten om in de openbare kennisgeving alleen een oproep aan gegadigden te doen om zich te melden als zij voor de vaste-standplaatsvergunning in aanmerking willen komen. Als de verwachting is dat het aantal gegadigden hoger is dan het aantal vergunningen dat beschikbaar komt, dan biedt het tweede lid daar ook ruimte voor. In dat geval wordt in de openbare kennisgeving kenbaar gemaakt welke verdeelprocedure wordt toegepast en tot wanneer gegadigden een aanvraag kunnen indienen.

Derde lid

Als de openbare kennisgeving voldoende duidelijk is geweest en zich binnen de in het tweede lid gestelde termijn inderdaad niet meer gegadigden melden dan er beschikbare vergunningen zijn of er toch minder vergunningen worden aangevraagd dan verwacht, dan kunnen de vergunningen op grond van het derde lid worden verleend aan degenen die zich binnen de termijn als gegadigde hebben gemeld of een aanvraag hebben ingediend. De vergunning hoeft dan niet met een van de verdeelprocedures van de artikelen 9 of 10, te worden uitgegeven. De vergunning wordt dan uiteraard voor de looptijd in de openbare kennisgeving verleend.

Vierde lid

Het vierde lid regelt wat er moet gebeuren als na het doen van de afroep blijkt dat er meer gegadigden dan beschikbare vergunningen zijn. In dat geval wordt een van de verdeelprocedures toegepast. Daarbij moet aan de gegadigden die hun belangstelling kenbaar hebben gemaakt worden gemeld dat de verdeelprocedure van selectie of loting wordt toegepast. Ook moeten de gegadigden een termijn krijgen waarbinnen zij hun aanvraag kunnen (en moeten) indienen.

Artikel 9. Verdeling vaste-standplaatsvergunning via selectie

Eerste lid

Bij het beschikbaar komen van een of meer vaste-standplaatsvergunningen, om welke reden dan ook, kunnen burgemeester en wethouders deze verdelen aan de hand van een selectieprocedure. Of de verdeelprocedure van selectie wordt gehanteerd, blijkt uit het inrichtingsplan.

Per procedure kan door een aanvrager slechts één aanvraag worden ingediend. Dit om te voorkomen dat een aanvrager bij de selectie meer kans maakt. Omdat vergunningen alleen aan natuurlijke personen worden verleend, kunnen ook alleen natuurlijke personen een aanvraag indienen. Het aanvragen van een vergunning namens een natuurlijk persoon én een rechtspersoon is daardoor sowieso niet mogelijk.

Tweede lid

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) wordt degene die tijdig een onvolledige aanvraag indient een termijn gegund om de aanvraag aan te vullen. Deze termijn wordt voor alle onvolledige aanvragen gelijkgetrokken, omdat het belangrijk is om een zoveel mogelijk gelijk speelveld te realiseren.

Derde lid

Een aanvraag moet tijdig en volledig zijn en moet ook overigens voldoen aan hetgeen bij of krachtens deze verordening is bepaald om in behandeling te worden genomen en inhoudelijk te worden beoordeeld. Een aanvraag die niet aan de eisen voldoet, wordt buiten behandeling gesteld of (op andere inhoudelijke gronden dan welke volgen uit artikel 9, vijfde lid) afgewezen.

Vierde lid

De inhoudelijke beoordeling van de aanvragen gebeurt op grond van het vijfde lid door het toekennen van punten en het uitvoeren van een vergelijkende toets. De in het vijfde lid opgesomde selectiecriteria zijn ingegeven door verschillende algemene belangen. Zo is de samenstelling van het marktassortiment (onder a) niet alleen van belang voor (consument-)bezoekers, maar ook voor de ondernemers zelf. De uitstallingen zijn van invloed op het aanzien van de markt, zodat de kwaliteit van de uitstraling van die uitstallingen een aspect is dat wordt meegewogen in de puntentoekening (onder b). Onder de kwaliteit van de uitstalling kan mede worden begrepen de presentatie van de standplaats en van het assortiment. Voor consumenten is het verder van belang dat de ondernemers voldoende ervaring hebben met en kennis van de waren die zij verkopen (onder c). Met maatschappelijk verantwoord ondernemen (onder d) wordt onder meer bedoeld op duurzaam ondernemen, of het aandacht hebben voor het productieproces van de waren en de arbeidsomstandigheden in dat productieproces. Consumentvriendelijk ondernemen (onder e) in het algemeen is eveneens een wegingsfactor. Hieronder kan mede worden begrepen het bieden van verschillende betaalmogelijkheden, de mogelijkheid van bezorging van producten en de mogelijkheid van retourneren of ruilen van producten.

Vijfde lid

De aanvraag met het op basis van de beoordeling hoogste aantal punten wordt toegekend, de aanvragen met een lager aantal punten afgewezen. Als er meer vergunningen tegelijk beschikbaar zijn gekomen, kunnen er ook meer aanvragen worden toegewezen, maar natuurlijk nog steeds op volgorde van puntental. Als het totaal aan beschikbare vergunningen is verdeeld, worden de overgebleven aanvragen (met de laagste punten) afgewezen.

Door de verdeelprocedure uit te werken in de verordening en in het inrichtingsplan vast te leggen dat deze wordt gehanteerd door burgemeester en wethouders, kunnen potentiële gegadigden weten welke selectiecriteria gelden en kunnen zij hun aanvraag daarop afstemmen. Op deze manier wordt een onpartijdige en transparante selectieprocedure toegepast.

Zevende lid

Het zevende lid tenslotte bevat een regeling voor de situatie waarin meer gegadigden hetzelfde aantal punten krijgen toegekend, terwijl er voor hen maar een vergunning beschikbaar is. In dat geval wordt deze vergunning onder hen verloot, waarbij de vergunning wordt verleend op basis van de rangschikking die volgt uit de trekking.

Artikel 10. Verdeling vaste-standplaatsvergunning via loting

Eerste lid

Bij het beschikbaar komen van een vaste-standplaatsvergunning, om welke reden dan ook, kunnen burgemeester en wethouders deze verdelen aan de hand van loting. Of de verdeelprocedure van loting wordt gehanteerd, blijkt uit het inrichtingsplan. Per loting kan door een aanvrager slechts één aanvraag worden ingediend. Dit om te voorkomen dat een aanvrager bij een loting meer kans maakt.

Tweede lid

Op grond van de Awb wordt degene die tijdig een onvolledige aanvraag indient een termijn gegund om de aanvraag aan te vullen. Deze termijn wordt voor alle onvolledige aanvragen gelijkgetrokken, omdat het belangrijk is om een zoveel mogelijk gelijk speelveld te realiseren.

Derde en vierde lid

Een aanvraag moet tijdig en volledig zijn en moet ook overigens voldoen aan hetgeen bij of krachtens deze verordening is bepaald om in behandeling te worden genomen en een lotnummer te krijgen. Een verdere inhoudelijke beoordeling vindt bij deze verdeelprocedure niet plaats. Als een aanvraag niet aan de eisen voldoet, dan wordt deze buiten behandeling gesteld of (op andere gronden dan de trekingsuitslag) afgewezen. Alleen met een lotnummer kan worden deelgenomen aan de loting. De aanvragers met een lotnummer worden uitgenodigd voor de loting, maar zij zijn niet verplicht om aanwezig te zijn.

Vijfde lid

De vergunningverlening vindt plaats op volgorde van de uitslag van de trekking. Net als bij de selectieprocedure geldt ook hier dat een of meer vergunningen beschikbaar kunnen zijn en dat de aanvraag of aanvragen die buiten de boot vallen, worden afgewezen.

Loting is een verdeelprocedure op grond van een willekeurig geselecteerd lotnummer. Ook loting geldt als een transparante en onpartijdige wijze van verdeling van schaarse vergunningen. Iedere gegadigde (met een toewijsbare aanvraag) die meedoet aan de loting, heeft dezelfde kans om de vergunning te verwerven.

Artikel 11. Verdeling beschikbare dagplaatsvergunningen

Dagplaatsvergunningen zijn beschikbaar voor dagplaatsen en daarnaast ook voor vaste-standplaatsen die op de betreffende dag niet (op tijd) zijn ingenomen door de houder van de bijbehorende vaste-standplaatsvergunning of zijn rechtmatige vervanger (artikel 19, eerste lid). Dagplaatsvergunningen gelden voor één dag, zodat het voor de hand ligt om te voorzien in een eenvoudige verdeelprocedure van 'wie het eerst komt, het eerst maalt'. Uiteraard geldt ook hier dat een aanvraag of de aanvrager (zie bijvoorbeeld artikel 4, derde lid) moet voldoen aan de eisen. Uit artikel 19 blijkt waaraan een toewijsbare aanvraag moet voldoen.

Aangezien er maar één mogelijke verdeelprocedure is voor dagplaatsvergunningen en die in de verordening is neergelegd, hoeft hierover geen keuze te worden bekendgemaakt in het inrichtingsplan. Wel geldt dat een aanvrager per procedure slechts één aanvraag kan indienen. Dit om te voorkomen dat een aanvrager middels meerdere aanvragen meer kans maakt.

Artikel 12. Verdeling beschikbare bedienvergunning

De verdeling van de bedienvergunning is op dezelfde manier geregeld als de verdeling van de dagplaatsvergunningen. Zie verder de toelichting onder artikel 11.

Paragraaf 3. Vaste-standplaatsvergunning

Voor de vaste-standplaatsvergunning is voorzien in een meer uitgebreide regeling dan voor de overige marktvergunningen en de bedienvergunning. De vaste-standplaatsvergunningen bepalen immers voor een belangrijk deel hoe de markt is ingericht.

Artikel 13. Algemene bepalingen vaste-standplaatsvergunning

Eerste lid

Dit artikel bevat de algemene bepalingen met betrekking tot de vaste-standplaatsvergunning. Deze vergunning geldt, vanwege de beperkte beschikbaarheid van de openbare ruimte voor de markthandel, als een schaarse vergunning in de zin van de Dienstenrichtlijn. Of er daadwerkelijk meer aanvragers zijn dan vergunningen is voor de kwalificatie als schaarse vergunning niet van belang. Schaarse vergunningen worden voor bepaalde tijd verleend. De achterliggende gedachte daarbij is dat de vergunning na verloop van tijd weer beschikbaar moet komen voor (her)verdeling. Niet alleen de zittende ondernemers, maar ook potentiële andere gegadigden moeten immers de kans krijgen om toe te treden tot de markt.

Bij het bepalen van de duur van de vaste-standplaatsvergunning is de zogenaamde terugverdientijd (en een redelijke vergoeding van geïnvesteerd kapitaal) van belang. De looptijd van de vergunning hoort niet korter te zijn dan deze terugverdientijd, omdat anders de vergunninghouders het risico lopen hun investeringen niet te kunnen terugverdienen. De looptijd van de vergunning hoort ook niet langer te zijn dan de terugverdientijd, omdat anders de potentiële gegadigden onnodig lang worden afgehouden van de toegang tot de markt.

Het is aan het gemeentebestuur om gemotiveerd en onderbouwd vast te stellen wat de looptijd van de vergunning moet zijn. Zie hiervoor de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) van 21 juli 2021 (ECLI:NL:RVS:2021:1588), waarin de Afdeling onder meer heeft overwogen dat bij het bepalen van de looptijd ("passende beperkte duur") van een beleidsmatig schaarse vergunning de terugverdientijd van noodzakelijke investeringen als factor moet worden meegenomen. Uit deze uitspraak volgt verder dat de zogenaamde afschrijvingstermijn niet per afzonderlijke vergunning of vergunninghouder mag worden bepaald, omdat dit tot willekeur leidt en niet verenigbaar is met de vereiste rechtszekerheid voor de vergunninghouders en eventuele gegadigden voor de vergunningen. Volgens de Afdeling kan per branche worden vastgesteld binnen welke termijn de bedoelde afschrijvingen redelijkerwijs kunnen worden gedaan. Uit de besluitvorming moet blijken dat het gemeentebestuur rekening heeft gehouden met de terugverdientijd.

De looptijd van de vaste-standplaatsvergunning, namelijk 12 jaar, is gebaseerd op het laatste onderzoek dat SEO Economisch Onderzoek (hierna: SEO) heeft gedaan op verzoek van het ministerie van Economische Zaken en Klimaat. In het rapport dat SEO heeft uitgebracht ('Terugverdientijd in de ambulante handel, een update van het SEO-rapport uit 2021', februari 2025) is een analyse gemaakt van de opbrengsten van de ambulante handel en de investeringen, inclusief een redelijke vergoeding op geïnvesteerd vermogen. Op basis van die analyse is SEO gekomen tot een gemiddelde terugverdientijd van tussen de acht (benedengrens) en elf jaar (bovengrens). Zie hierover ook de [Kamerbrief van 2 juni 2025](#) van de minister van Economische Zaken: Kamerbrief over Dienstenwet: Onderzoek Terugverdientijd Ambulante Handel.

Tweede lid

Op de vergunning staat vermeld welke vaste standplaats door de vergunninghouder ingenomen mag (en moet) worden. Op grond van het tweede lid kunnen burgemeester en wethouders in bijzondere

gevallen tijdelijk een andere standplaats aanwijzen. Daarbij kan worden gedacht aan extreme weersomstandigheden, noodzakelijke reconstructiewerkzaamheden of bepaalde evenementen.

Derde lid

De vaste-standplaatsvergunning is uitdrukkelijk niet overdraagbaar, alleen al niet omdat dit niet verenigbaar is met het vereiste om potentiële gegadigden gelijke kansen te bieden om toe te treden tot de markt.

Artikel 14. Overschrijven vaste-standplaatsvergunning

Eerste en vierde lid

Als de vergunninghouder de vergunning niet meer zelf wil gebruiken, kan hij burgemeester en wethouders vragen om de vaste-standplaatsvergunning in te trekken. Intrekking van de vergunning gebeurt ook na het overlijden of onder curatele stellen van de vergunninghouder. Een alternatief is dat de vergunning (op aanvraag) wordt overgeschreven op naam van een ander. Artikel 15 regelt dat dit onder omstandigheden kan en op wiens naam de vergunning dan mag worden overgeschreven. Als de vergunninghouder is overleden of onder curatele gesteld, moet de aanvraag om overschrijving worden gedaan binnen twee maanden na het overlijden of de ondercuratelestelling.

Tweede en derde lid

In dit artikel is verder voor de duidelijkheid vastgelegd dat als de vergunning is verworven via een selectieprocedure (artikel 9), de overschrijving ervan alleen kan gebeuren als in dezelfde mate wordt voldaan aan de criteria op grond waarvan de vergunning eerder was verleend. Ook overigens geldt dat alle aan de vergunning verbonden voorschriften en beperkingen onverkort van toepassing blijven. De overschrijving geldt alleen voor de resterende looptijd van de betreffende vergunning en de overgeschreven vergunning kan niet worden verlengd. Na het einde van de looptijd moet de vergunning volgens de toepasselijke verdeelprocedure opnieuw worden uitgegeven.

Artikel 15. Intrekking en vervallen vaste-standplaatsvergunning

Eerste lid

Burgemeester en wethouders zijn gehouden de vaste-standplaatsvergunning in te trekken als de vergunninghouder daarom vraagt, of als hij is overleden of onder curatele gesteld. Dit is anders wanneer tijdig een aanvraag tot overschrijving is gedaan (zie artikel 15).

Tweede en derde lid

Op grond van het tweede lid zijn burgemeester en wethouders bevoegd, maar niet verplicht om de vergunning in te trekken als één van de daar genoemde situaties zich voordoet. Intrekking van de vergunning op grond van het tweede lid kan voor bepaalde of onbepaalde tijd zijn. Als de intrekking voor bepaalde tijd is, kan dat ook betekenen dat gedurende die tijd ook de op de vergunning vermelde vaste standplaats vervalt.

Vierde lid

De vaste-standplaatsvergunning vervalt tijdelijk als de vergunninghouder (of zijn rechtmatige vervanger, zie artikel 17) de standplaats niet (op tijd) heeft ingenomen. In dat geval vervalt de vergunning voor de rest van de dag en kan de betreffende vaste-standplaats worden uitgegeven als dagplaats (zie artikel 19, eerste lid). De houder van de vaste-standplaatsvergunning kan op die dag zijn standplaats niet alsnog innemen.

Artikel 16. Persoonlijk innemen vaste standplaats; vervanging

Eerste en tweede lid

De vergunninghouder is verplicht om de op de vaste-standplaatsvergunning vermelde standplaats persoonlijk in te nemen. Als hij dat vanwege vakantie of bijzondere omstandigheden niet kan, kunnen burgemeester en wethouders erin toestemmen dat een vervanger de vaste standplaats inneemt. De vergunninghouder moet een aanvraag om toestemming indienen, met daarin de reden en de duur van zijn afwezigheid en de naam van de beoogde vervanger. Burgemeester en wethouders kunnen toestemming weigeren. Het spreekt voor zich dat de vervanger optreedt namens de vergunninghouder en evenzeer gebonden is aan alle verplichtingen die voor de vergunninghouder gelden.

Artikel 17. Plaatsverandering na beschikbaar komen vaste standplaats

Eerste lid

Als op een markt, om welke reden ook, een vaste standplaats vrijkomt, dan kan deze worden toegewezen aan een zittende houder van een andere vaste-standplaatsvergunning op die markt. De toewijzing gebeurt door een wijziging van diens bestaande vergunning en op aanvraag, niet ambtshalve. De plaatsverandering is voor de resterende duur van de vaste-standplaatsvergunning die was gekoppeld aan de beschikbaar gekomen standplaats. Zittende vergunninghouders kunnen een aanspraak maken op een verandering van hun standplaats, omdat zij hebben bijgedragen aan de markt en daarmee aan het voorzieningenniveau.

Tweede lid

Als er meer vergunninghouders zijn die een aanvraag doen om plaatsverandering, dan wordt tussen hen geloot. Loting vindt plaats door middel van een trekking.

Paragraaf 4. Dagplaats- en bedienvergunning

Artikel 18. Dagplaatsvergunning

Eerste lid

Een dagplaatsvergunning kan langs twee wegen worden verleend, zo volgt uit het eerste lid. Als bepaalde standplaatsen zijn bedoeld als dagplaats, kunnen burgemeester en wethouders voor die standplaatsen dagplaatsvergunningen afgeven. Ook kan een dagplaatsvergunning worden verleend voor een vaste-standplaats die op de betreffende dag niet (op tijd) is ingenomen door de houder van de bijbehorende vaste-standplaatsvergunning of zijn rechtmatige vervanger (zie artikel 15). Ook dagplaatsvergunningen kunnen niet onbeperkt worden uitgegeven en zijn in die zin schaars. Hun looptijd is beperkt tot een dag. Op de vergunning staat vermeld welke standplaats door de vergunninghouder ingenomen mag (en moet) worden. De wijze van verdeling van dagplaatsvergunningen is geregeld in artikel 11.

Tweede tot en met vierde lid

Uit het tweede lid volgt wie in aanmerking kan komen voor een dagplaatsvergunning en wie dus een toewijsbare aanvraag kan indienen. Burgemeester en wethouders moeten de vergunning weigeren in de gevallen die zijn genoemd in het derde lid. In de gevallen die zijn genoemd in het vierde lid kunnen burgemeester en wethouders de vergunning weigeren.

Vijfde en zesde lid

Anders dan bij een vaste-standplaatsvergunning kan de houder van een dagplaatsvergunning zich, logischerwijs, niet laten vervangen. Hij kan zich wel laten bijstaan.

Artikel 19. Bedienvergunning

Ook de bedienvergunning is een schaarse vergunning en wordt daarom verleend voor bepaalde tijd. Hoe lang de looptijd van deze vergunning moet zijn, is afhankelijk van de terugverdiendtijd van de investeringen die de vergunninghouder ten behoeve van deze vergunning moet doen.

Paragraaf 5. Algemene bepalingen voor vergunninghouders

Paragraaf 5 bevat een aantal algemene bepalingen voor (markt)vergunninghouders. Daarbij gaat het voornamelijk om algemene verplichtingen, zoals de verplichting om de vergunning te laten zien op eerste verzoek van een toezichthouder, en de verplichting om de markttijden in acht te nemen en de verplichting om de markt schoon te houden. Deze verplichtingen gelden uiteraard ook voor eventuele vervangers van vergunninghouders.

Paragraaf 6. Handhaving

Artikel 24. Onmiddellijke verwijdering

In artikel 125 van de Gemeentewet is bepaald dat het gemeentebestuur onder andere ter uitvoering van gemeentelijke verordeningen de bevoegdheid heeft om een last onder bestuursdwang op te leggen. Dit artikel regelt de bevoegdheid voor burgemeester en wethouders om een bijzondere vorm van bestuursdwang, namelijk verwijdering, toe te passen. Deze bevoegdheid kan worden gebruikt als een vergunninghouder zich schuldig maakt aan wangedrag of bedrog op de markt, of bij andere (ernstige) overtredingen van de Marktverordening.

Bij deze vorm van bestuursdwang wordt spoedeisendheid verondersteld (zie artikel 5:31, eerste lid, van de Awb). Dan kan bestuursdwang worden toegepast zonder voorafgaande last. Bij zéér spoedeisende gevallen, waarbij de haast zo groot is dat een besluit niet kan worden afgewacht, kan bestuursdwang onmiddellijk worden toegepast (artikel 5:31, tweede lid, van de Awb). Wel moet het besluit dan achteraf alsnog bekendgemaakt worden (artikel 5:31, tweede lid, in samenhang met artikel 5:24, derde lid, van de Awb). Het hangt van de omstandigheden van het geval af of sprake is van een spoedeisend geval, of van een zéér spoedeisend geval.

Paragraaf 7. Slotbepalingen

Artikel 26. Overgangsrecht

Op grond van het eerste lid blijven de besluiten op grond van de Marktverordening Schagen 2015 (vergunningen, ontheffingen, mandaten, inrichtingsplan enz.) bestaan, totdat ze (ambtshalve) worden gewijzigd of ingetrokken. Zo hebben burgemeester en wethouders de gelegenheid om te doen wat er

moet gebeuren. Dat is vooral van belang voor de vergunningen voor onbepaalde tijd: dit moeten immers vergunningen voor bepaalde tijd zijn.

Burgemeester en wethouders hebben de bevoegdheid om eenmaal, bij het omzetten van vaste-standplaatsvergunningen voor onbepaalde tijd naar bepaalde tijd een kortere looptijd dan op grond van artikel 14, eerste lid, te bepalen. De gewijzigde vergunningen kunnen als overgangstermijn dienstdoen. Het bepalen van de duur van de overgangstermijn is lokaal maatwerk. Relevant is onder meer of de zittende ondernemers hun investeringen al grotendeels hebben kunnen terugverdienen en of zij voldoende tijd hebben om zich voor te bereiden op de nieuwe situatie van vergunningen voor bepaalde tijd, die volgens de nieuwe verdeelprocedures worden uitgegeven. Uit rechtspraak (Rechtbank Amsterdam 5 augustus 2015, ECLI:NL:RBAMS:2015:5002) blijkt dat het mogelijk is om een generieke overgangstermijn te bepalen, mits er ruimte is om daarvan af te wijken als in een individueel geval blijkt dat een ondernemer onevenredig wordt benadeeld. Uit dezelfde uitspraak volgt dat een overgangstermijn niet is bedoeld als volledige compensatie, maar om de vergunninghouders de gelegenheid te bieden om zich in te stellen op de nieuwe situatie.